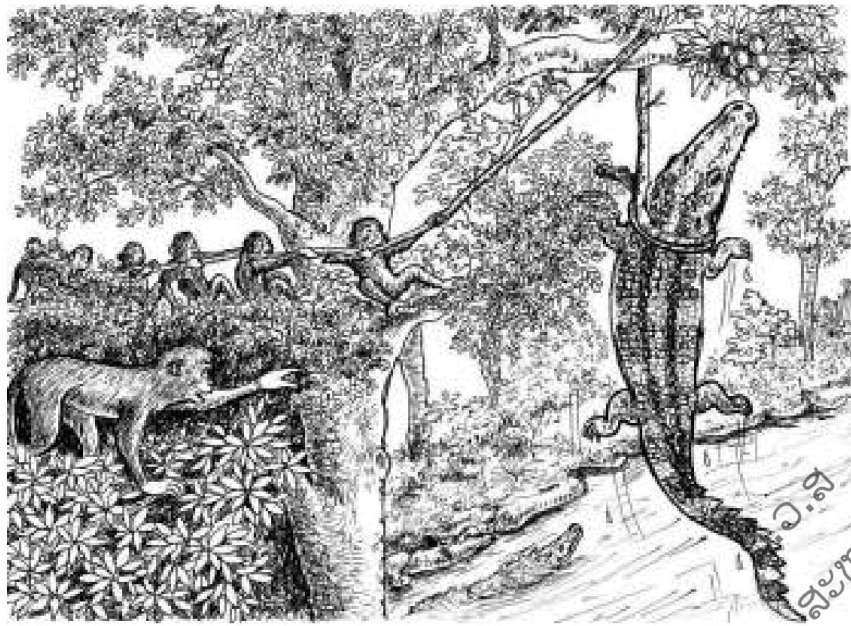

ບົດທີ 39 ລົງ ກັບ ແຂ້

ຫັດອ່ານ

ແຕ່ກ່ອນ, ຢູ່ດົງໃຫຍ່ແຫ່ງໜຶ່ງມີຄວາມອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍໝາກໄມ້ນາໆ ຊະນິດ ຍ້ອນ
ແນວນັ້ນຈຶ່ງມີຝູງລົງພາກັນອາໄສກິນໝາກໄມ້ຕະຫຼອດມາ. ຢູ່ແຄມປ່າແຫ່ງນັ້ນຍັງມີບຶງກວ້າງ
ໃຫຍ່ອັນເປັນທີ່ອາໄສຂອງແຂ້ສອງຜົວເມຍ. ແຕ່ລະມື້ ແຂ້ໂຕຜົວໄປຊອກຫາກິນຕາມແຄມນ້ຳ
ແລະ ໄດ້ເລັມກິນເງື່ອນໝາກໄມ້ທີ່ລົງຖິ້ມລົງມາສະເໝີ.

ມື້ໜຶ່ງ, ລົງເຖົ້າໂຕເປັນຫົວໜ້າໝູ່ ເຫັນແຂ້ເລັມກິນໝາກໄມ້ເງື່ອນທີ່ຖິ້ມລົງກໍເລີຍຄິດອີຕົນ
ຈຶ່ງເລືອກເອົາໝາກໄມ້ໜ່ວຍສຸກດີຖິ້ມໃຫ້ແຂ້ກິນ, ນັບແຕ່ນັ້ນມາແຂ້ ແລະ ລົງຈຶ່ງສະໜິດສະໜົມ
ຮັກແພງກັນ. ຫຼາຍມື້ຕໍ່ມາແຂ້ໂຕຜົວໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ໜ່ວຍໃຫຍ່ທີ່ສຸກດີໄປສູ່ເມຍກິນ ນາໆແຂ້
ໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຫວານຈຶ່ງຖາມຜົວວ່າ: " ເຈົ້າໄດ້ໝາກໄມ້ນີ້ມາແຕ່ໃສ " ຜົວຕອບວ່າ " ສະຫາຍ
ຂອງເຮົາຜູ້ຢູ່ເທິງປາຍໄມ້ເອົາໃຫ້ ". ນາໆແຂ້ໄດ້ຟັງດັ່ງນັ້ນກໍຄິດວ່າ: " ລົງຢູ່ເທິງປາຍໄມ້ເຕັ້ນໄຕ່
ໄປມາໄດ້ຢ່າງສະບາຍບໍ່ມີຕົກຕາຍຈັກເທື່ອ, ຢາກລອງກິນຫົວໃຈຂອງມັນເບິ່ງເດຄົງຈະເປັນ

ຢາດີວິເສດ". ຄິດແລ້ວ ນາງແຂ້ວກໍເຮັດຕົນອນນຶ່ງບໍ່ປາກ ບໍ່ຕົງ ບໍ່ກິນອາຫານຈັກຢ່າງ. ຝ່າຍຜົວ ເຫັນແນວນັ້ນຈຶ່ງຖາມເມຍວ່າ: "ເຈົ້າເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ກິນອາຫານ" ນາງແຂ້ວຕອບວ່າ: "ຂ້ອຍຖື ພາໄດ້ສາມເດືອນແລ້ວ ຍ້ອນແນວນີ້ແຫຼະຂ້ອຍຈຶ່ງຢາກກິນຫົວໃຈຂອງລົງ; ຖ້າບໍ່ໄດ້ກິນ ຂ້ອຍຕ້ອງຕາຍແທ້ໆ" ເວົ້າແລ້ວນາງແຂ້ວກໍຮອງໄຫ້ຮ່າໄຮຂຶ້ນ, ແຂ້ວໂຕຜົວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: "ເຮັດຈັ່ງໃດ ຈັ່ງຊິເອົາມັນໄດ້ມັນຢູ່ເທິງປາຍໄມ້ພຸ່ນ". ນາງແຂ້ວເວົ້າຕອບໂຕ້ຜົວວ່າ: "ລົງເປັນ ສະຫາຍຂອງ ເຈົ້າແຕ່ຂ້ອຍເປັນເມຍເຈົ້າຈະຮັກເມຍ ຫຼື ຮັກສະຫາຍ, ຖ້າຮັກເມຍເຈົ້າຕ້ອງຫາວິທີເອົາຫົວໃຈ ສະຫາຍຂອງເຈົ້າມາໃຫ້ຂ້ອຍກິນ. ຍ້ອນຄວາມຮັກເມຍ ແຂ້ວໂຕຜົວຈຶ່ງພາເມຍລອຍໄປຫາລົງ ຢູ່ແຄມຝັ່ງ.

ພໍໄປຮອດກໍເວົ້າຈາກບລົງ ຢ່າງສະໝິດສະໝີມວ່າ: "ສຽວເອີຍ ຕັ້ງແຕ່ເຮົາເປັນສຽວກັນ ມາກໍດິນແລ້ວ ມີແຕ່ເຮົາມາຫຼິ້ນນໍ້າໂຕ ສ່ວນໂຕບໍ່ໄດ້ໄປເຫັນບ່ອນຢູ່ບ່ອນເຊົາຂອງເຮົາຈັກເທື່ອ".

ລົງຕອບວ່າ: "ເຮັດແນວໃດຈັ່ງຊິໄປໄດ້" ແຂ້ວເວົ້າວ່າ: "ຊິຢາກຫຍັງໃຫ້ໂຕອີ່ຫຼັງແລ້ວ ເຮົາຈະພາໂຕໄປເອງດອກ ລົງບໍ່ຮູ້ກິນອຸປາຍຂອງແຂ້ ຈຶ່ງລົງມາຈາກຕົ້ນໄມ້ໂດດຂຶ້ນຫຼັງແຂ້ດ້ວຍ ຄວາມອອນຊອນ. ແຂ້ພາລົງລອຍອອກໄປກາງວັງ ພໍໄກ້ຈະຮອດບ່ອນຢູ່ຂອງຕົນ ກໍເວົ້າຕໍ່ລົງ ວ່າ: " ບັກລົງ ໂງ່ເອີຍ! ດຽວນີ້ເມຍກູກໍາລັງຖືພາຈຶ່ງຢາກກິນຫົວໃຈຂອງມືງ, ມື້ນີ້ ມືງຈຶ່ງເປັນ ອາຫານຂອງເມຍກູເສຍເຖິດ. ລົງໄດ້ຍິນແຂ້ເວົ້າແນວນັ້ນກໍຕົກໃຈ ແຕ່ຕັ້ງສະຕິເອົາໄວ້ເລີຍເຈົ້າ ອອກມາດ້ວຍນ້ຳສຽງທຳມະດາວ່າ:

"ໂອຍສຽວເອີຍ! ໂຕຢາກໄດ້ຫົວໃຈຂອງເຮົາເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ເວົ້າແຕ່ບໍ່ທັນມາຟຸ້ນ, ໂຕກໍ ຮູ້ຢູ່ວ່າ ພວກເຮົາເປັນສັດຫາກິນຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້, ມັກເຕັ້ນໂຕນໂຍນໄປບໍ່ຮອນຊິເອົາຫົວໃຈໄວ້ນຳຕົນ ຕົວໄດ້, ຖ້າພາດທ່າຕົກລົງມາ ຫົວໃຈກໍຈະແຕກຕາຍຊັ້ນລະບໍ່! ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ພວກລົງຈຶ່ງເອົາ ຫົວໃຈຫ້ອຍໄວ້ເທິງປາຍໄມ້ ຖ້າໂຕຢາກໄດ້ຕ້ອງພາເຮົາຄືນໄປ ແລ້ວຈະເອົາໃຫ້". ແຂ້ຫຼົງເຊື່ອ ຈຶ່ງຊວນເມຍພາລົງກັບຄືນ. ພໍເຖິງຝັ່ງ ລົງຊີ້ໃຫ້ແຂ້ເບິ່ງພວງໝາກຫວາຍສຸກຢູ່ປາຍໄມ້ ແລ້ວ ເວົ້າວ່າ: "ພຸ່ນ! ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ" ເວົ້າແລ້ວກໍໂດດຂຶ້ນຝັ່ງ ແລະ ຫັນມາເວົ້ານຳແຂ້ ອີກວ່າ: "ຖ້າພວກເຈົ້າຢາກກິນຫົວໃຈຂອງລົງກໍເຊີນໄປເອົາໂລດພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອີ່ຖີ່ດອກ". ແຂ້ຕອບວ່າ: "ເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະຂຶ້ນໄປໄດ້ເພາະພວກເຮົາເຄີຍຢູ່ແຕ່ໃນນ້ຳ". ລົງເວົ້າວ່າ: "ຖ້າພວກເຈົ້າ ຢາກໄດ້ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງເຮົາທຸກຢ່າງ ". ເມື່ອຕົກລົງກັນແລ້ວລົງເຖົ້າຈຶ່ງສັ່ງ ໃຫ້ໝູ່ລົງທັງຫຼາຍເອົາເຄືອຫວາຍຢ່ອນລົງມາມັດຄໍແຂ້ສອງຜົວເມຍ ແລ້ວພາກັນ ດຶງຂຶ້ນໄປ ເອົາຫົວໃຈຂອງລົງທີ່ແຂວນໄວ້ ໃນທີ່ສຸດແຂ້ສອງຜົວເມຍກໍຕາຍຢູ່ກັບຕົ້ນໄມ້ນັ້ນເອງ. ເພາະ

ເຫດນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງວ່າ ຜູ້ໃດຕົວະລ່າຍທ່ານກ່ອນ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕົວະລ່າຍຕອບຕັ້ງດຽວ ກັນກັບແຂ້ຕົວະລົງນັ້ນແຫຼະ.

ອະທິບາຍສັບ

- ເລັມ : ເກັບກິນເສດເງື່ອນ.
 ກິນອຸບາຍ : ແຜນຫຼອກລວງ, ອຸບາຍລາຍລຽມ.
 ຕົວະລ່າຍ : ເວົ້າບໍ່ຈິງ.
 ຕັ້ງສະຕິ : ຄວບຄຸມສະຕິ.

ຄໍາຖາມ

1. ເປັນຫຍັງລົງ ແລະ ແຂ້ຈຶ່ງສະໜິດສະໜົມຮັກແພງກັນ?
2. ເປັນຫຍັງເມຍແຂ້ຈຶ່ງຢາກກິນຫົວໃຈລົງ?
3. ຍ້ອນຫຍັງລົງຈຶ່ງບໍ່ຖືກແຂ້ກິນ?

ຂຽນຫວາຍ

ຈົ່ງຂຽນຫວາຍເລີ່ມແຕ່ ເຈົ້າຕ້ອງຫາວິທີ.... ຢາກກິນຫົວໃຈມົງ.

ຄໍາຖາມ

1. ເປັນຫຍັງລົງຈຶ່ງຖືກກິນອຸບາຍຫຼອກລວງຂອງແຂ້?
2. ຍ້ອນຫຍັງແຂ້ຈຶ່ງຄິດທໍລະຍົດຕໍ່ເພື່ອນ?
 - 1) ຈົ່ງເລົ່າເລື່ອງຄືນ.
 - 2) ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງຄືນຕາມທີ່ໄດ້ເລົ່າໂດຍຫຍໍ້ໃສ່ປື້ມຂຽນຂອງຕົນ.

ສ.ວ.ສ
ສະຫງວນລິຂະສິດ